

О.О. Сунцова (Національна академія управління, м. Київ, Україна)

ТЕОРЕТИЧНЕ УДОСКОНАЛЕННЯ МЕХАНІЗМУ ПРОВЕДЕННЯ МІСЦЕВИХ ПОДАТКОВИХ РЕФОРМ

У статті досліджено шляхи удосконалення механізму проведення місцевої податкової реформи на основі моделі оптимізації бюджетної складової механізму державного регулювання регіональним розвитком, а також здійснено пошук нових інструментів оптимізації бюджетної складової макроекономічного механізму державного й регіонального розвитку. Запропоновано оптимізувати місцеві податки та збори й оцінити податкову конкуренцію як чинник регіонального розвитку. Розроблено концепцію удосконалення механізму макроекономічного регулювання розвитком національного господарства за бюджетною складовою.

Ключові слова: регулювання розвитку національного господарства, макроекономічне регулювання, економічний розвиток.

Форм. 22. Літ. 17.

А.А. Сунцова (Национальная академия управления, г. Киев, Украина)

ТЕОРЕТИЧЕСКОЕ УСОВЕРШЕНСТВОВАНИЕ МЕХАНИЗМА ПРОВЕДЕНИЯ МЕСТНЫХ НАЛОГОВЫХ РЕФОРМ

В статье исследуются пути усовершенствования механизма проведения местной налоговой реформы на основе модели оптимизации бюджетной составляющей механизма государственного регулирования регионального развития, а также осуществляется поиск новых инструментов оптимизации бюджетной составляющей макроекономического механизма государственного и регионального развития. Предлагается оптимизировать местные налоги и сборы и оценить налоговую конкуренцию как фактор регионального развития. Разработана концепция совершенствования механизма государственного регулирования развития национального хозяйства по бюджетной составляющей

Ключевые слова: регулирование развития национального хозяйства, макроекономическое регулирование, экономическое развитие.

A.O. Suntsova (National Academy of Management, Kyiv, Ukraine)

THEORETICAL OPTIMIZATION OF THE MECHANISM OF LOCAL TAXATION REFORM

The article studies the ways to improve the mechanism for local taxation reform based on the model for budget optimization of state regulation of regional development; a search is carried out for new tools to optimize the fiscal component within the macroeconomic mechanism of state and regional development. It is suggested to optimize the local taxes and duties and to evaluate tax competition as a factor of regional development. The concept of improving the mechanism of state regulation of the national economy development by its budget component is carried out.

Keywords: regulation of the national economy development; macroeconomic regulation; economic development.

Постановка проблеми. В умовах світової фінансової кризи, яка охопила більшість країн світової економіки, багато хто з науковців намагається відповісти на питання про можливі причини цього глобального негативного явища. При цьому відмічається той факт, що жодна країна не застрахована від ризику, пов'язаного із нестабільністю власної фінансової системи як основи сьогоденної світової фінансової кризи. Особливо вразливими до таких ризиків, вже традиційно, є країни з перехідною економікою або з економікою, що розвивається, адже їхні ринки відкриті для екзогенних впливів, а економі-

ка ще недостатньо розвинена, щоб вчасно й відповідно реагувати на можливий негативний вплив. У таких країнах ще не має або недостатньо розвинений механізм пом'якшення впливу негативних чинників, що спричиняють фінансову нестабільність на макрорівні. Ситуація ускладнюється ще й тим, що таким країнам ще невідома методика визначення та відбору реакцій фінансової системи на зовнішні та внутрішні впливи, які б слугували індикаторами появи фінансової нестабільності, адже фінансова система кожної країни є індивідуальною й неповторною, тому індикатори її фінансової стабільності/нестабільності відрізнятимуться. Наприклад, для однієї держави фінансова нестабільність проявиться, якщо кілька її потужних фінансових інститутів збанкрутують, а для іншої – це лише буде результатом звичайного ринкового процесу, коли припиняють своє існування збиткові інститути, які не змогли організувати свою діяльність відповідно до вимог сьогодення. Постає нагальна проблема оптимізації бюджетної складової макроекономічного механізму регулювання розвитку національного господарства України, адже переважна частина фінансування на вказані заходи покладається саме на бюджети різних рівнів. Необхідно сформувати оптимальну, адаптовану до специфічних рецесійних і пострецесійних умов існування сучасної економіки, національну модель розвитку економіки, яка була б спрямована на успішне розв'язання існуючих проблем і зростання ефективності її макроекономічного регулювання. При проведенні оптимізації бюджетної складової необхідно почати з удосконалення механізму проведення місцевої реформи у частині оптимізації місцевих податків і зборів у теоретичному контексті.

Аналіз останніх досліджень і публікацій. Пошук концепції оптимізації бюджетної складової макроекономічного механізму державного регіонального розвитку для забезпечення сталих темпів соціально-економічного розвитку України та її регіонів триває й досі. У працях вчених-економістів, і в т.ч. лауреатів Нобелівської премії з економіки: А. Алесіні [6], Т. Коелі [8], Р. Майорсона [12], Дж. Неша [13; 14], Д. Стігліца [2], Ф. фон Хаєка [17], Дж. Хікса [4] та ін., показана обмеженість ринкових механізмів вирішення фундаментальних стратегічних завдань соціально-економічного розвитку. Це обумовлює необхідність активізації наукових розробок з удосконалення механізмів макроекономічного регулювання розвитку національного господарства, їхніх складових і макроекономічного управління розвитком країни на основі діалектичного поєднання економічних (і як їх основної складової – фінансових) та адміністративних методів.

Мета дослідження – дослідити й оптимізувати механізми проведення місцевих податкових реформ на основі оптимізаційної моделі бюджетної складової макроекономічного механізму державного й регіонального розвитку та на основі удосконалення бюджетно-податкових регуляторів розвитку національної економіки.

Основні результати дослідження. Визначення оптимального набору місцевих податків і зборів для кожного окремого органу місцевого самоврядування. Насамперед умовно визначимо точку оптимуму для центрального уряду, який може встановити розмір загальнодержавних податків, які стягуються на території кожного органу місцевого самоврядування прямопропорційно рівню

дійсних надходжень, що можна отримати від певного рівня оподаткування на території адміністративно-територіальної одиниці. Однак така ситуація неприпустима в умовах нинішнього законодавства та не відповідає законам простої логіки. Якби в усіх територіальних одиницях була б та однакова кількість населення і якби центральний уряд захотів максимізувати кількість людей, то це призвело б до того, що податкова ставка, а відтак і рівень споживання, максимізували:

$$\sum_i [v_i(k_i^*, r^*) + b_i(g_i)] \quad (1)$$

суб'єктів господарювання за умови бюджетного обмеження:

$$\sum_i g_i = \sum_i t_i k_i^* \quad (2)$$

Тому оптимум можна більш точно описати так $b_i'(g_i) = \mu$ та

$$k_i = \mu \left(k_i + \sum_j t_j \frac{\partial k_j^*}{\partial t_i} \right), \quad (3)$$

де μ – мультиплікатор Лагранжа на бюджетне обмеження (1).

Перша умова передбачає, що граничний прибуток суспільного блага є однаковим на всій території, підвладній органу місцевого самоврядування, та дорівнює розміру даного прибутку в сусідніх та по всій країні, тобто діє одна-рідна умова. Друга умова (3) передбачає вирівнювання граничної втрати деде-вейту в кожній податковій базі органу місцевого самоврядування t_j . Органи самоврядування мають вивчити позитивний досвід встановлення оптимального розміру ставки місцевих податків і зборів в інших органах місцевого самовря-дування всередині країни. В ідеалі, на всій території однієї країни мають буди встановлені приблизно однакові ставки місцевих податків та зборів на одно-рідні місцеві податки і збори.

Порівняння (3) і (1) дає можливість розкласти зовнішні ефекти податко-вої політики кожного органу місцевого самоврядування на такі чинники: якщо міжурядова трансферна система T^* децентралізує централізований оптимальний розподіл, тоді:

$$\frac{\partial T_i^*}{\partial t_i} = \sum_{j \neq i} t_j^* \frac{\partial k_j^*}{\partial t_i} + \frac{1}{b_i'(g)} \frac{\partial r^*}{\partial t_i} (k_i - s). \quad (4)$$

Ця трансферна система здійснює граничну субсидію до того, як зберуть місцеві податки та збори. Перший член в (4) є зовнішнім ефектом росту подат-ків на i у доходах, зібраних в іншому органі місцевого самоврядування $j \neq i$, який є так званим «терміном торгівлі», що впливає на зростання частки подат-ків у доходах капіталу в регіоні i ; цей ефект позитивний для чистого капіталу імпортера й негативний для чистого капіталу експортера. З того часу, як екс-порт капіталу від одного органу місцевого самоврядування дорівнює імпорту від усіх інших органів місцевого самоврядування, граничний термін торгівлі у базовому органі місцевого самоврядування дорівнює граничній вимозі (потребі) в інших органах місцевого самоврядування за мінусом отримання трансфертів від центрального бюджету, які також є вагомою частиною зовніш-ніх ефектів.

ВИСНОВОК: потреба у капіталі має такий вигляд $\phi_i(r) = A_i \phi(r)$ для деяких параметрів A_i ($\sum_i A_i = N$).

Таким чином, продуктивність капіталу в будь-яких двох областях може відрізнятись, але кожен орган місцевого самоврядування має свій відсоток надходжень від місцевих податків і зборів у власному бюджеті. Це гарантує пружність баз оподатковування у всіх областях, навіть за умови, що рівень баз оподатковування може відрізнятись. Наступний результат показує те рівняння, що децентралізує оптимальну податкову систему в цьому випадку.

ПРОПОЗИЦІЯ: відповідно до даного висновку, система повного вирівнювання спонукає органи місцевого самоврядування до встановлення оптимального набору місцевих податків і зборів на своїй території.

ДОВЕДЕННЯ: оскільки заощадження не є еластичними, унітарна оптимальна регіональна політика встановлює $\mu = b'(g_i) = 1$ для всіх i . Оптимальні місцеві податки та збори (4) побудовані на основі трансферної формули, яка спонукатиме необхідний нам оптимум, тільки якщо:

$$\frac{\partial T_i^*}{\partial t_i} = -t^* \frac{\partial k_i^*}{\partial t_i} + \frac{\partial r^*}{\partial t_i} (k_i - s), \quad (5)$$

тоді як гранична сума трансферту з центрального бюджету, яка спонукатиме до оптимального встановлення кількості місцевих податків і зборів, буде:

$$\frac{\partial T_i^E}{\partial t_i} = -t^* \frac{\partial k_i^*}{\partial t_i} + \frac{1}{K} \frac{\partial R}{\partial t_i} (k_i - s). \quad (6)$$

Але тому що заощадження не є еластичним, $\partial R / \partial t_i = k_i$, і (6) має на увазі:

$$\frac{\partial r^*}{\partial t_i} = -\frac{A_i}{N} = -\frac{k_i}{K}, \quad (7)$$

де остання рівність використовує мультиплікативну форму різниць продуктивності. Таким чином, рівняння децентралізує унітарну регіональну оптимальну політику встановлення кількості місцевих податків і зборів у межах одного органу місцевого самоврядування. Слід зазначити, що сума трансферту з центрального бюджету спонукає органи місцевого самоврядування до двоякої поведінки при впровадженні пропозиції 1. По-перше, це змушує місцеві органи влади встановити зовнішній ефект від їхнього рішення про встановлення переліку місцевих податків і зборів на їхній території. Але це завдання є більш комплексним, крім того, щодо фінансового зовнішнього ефекту місцева податкова політика перевернута грошовим зовнішнім ефектом серед областей. Цей ефект незалежний від прямого впливу скорочень надходжень від місцевих податків і зборів до місцевих бюджетів.

Звичайно, будь-яка система вирівнювання, що досягла відповідного рівня граничного субсидювання, впливає на перелік місцевих податків і зборів (МПЗ), як це записано у (4).

Експериментальна модель динаміки надходжень від місцевих податків і зборів залежить від зміни величини податкових ставок та кількості набору МПЗ.

У світовій економічній літературі існує безліч праць, присвячених створенню моделей, що дозволяють оцінити вплив зміни величини ставок податків як на економічну активність господарюючих суб'єктів, так і на динаміку

податкових надходжень у бюджеті різних рівнів. Але в даному дослідженні більше уваги буде приділено саме прогнозуванню надходжень від місцевих податків при встановленій раніше оптимальній ставці та наборі кількості місцевих податків і зборів певного органу місцевого самоврядування. Із результатів проаналізованого рівня податкового навантаження на економіку України визначено, що за попередні декілька років, протягом яких не відбувалося істотних змін у податковому законодавстві, простежується тенденція до зниження рівня податкового тягара з 34,35% у 2005 р. до 28,97% у 2010 році. У зв'язку з цим виникає питання: чи необхідно сьогодні змінювати умови оподаткування, знижувати розміри податкових ставок, змінювати кількість встановлюваних місцевих податків і зборів тощо.

Розрахунки рівня податкового навантаження, проведені за методикою, запропонованою Є.В. Балацьким [1], показують, що протягом усього періоду незалежності України податкова система стимулювала скорочення виробництва з одночасним зменшенням можливих податкових надходжень до бюджету. Таким чином, підтверджується необхідність реформування податкової системи, та, відповідно, її частини – місцевого оподаткування.

Відомо, що ефективність проведення місцевої податкової реформи необхідно оцінювати з двох позицій: підвищення економічної активності суб'єктів господарювання та збільшення податкових надходжень до бюджету органу місцевого самоврядування. Якщо спрощено розглядати ідею зміни ставок місцевих податків і зборів з першої позиції, то вона має такий економічний зміст: зміна розміру ставок місцевих податків і зборів має, за інших рівних умов, стимулювати інвестиційний процес на підприємствах, які сплачують дані податки до місцевих бюджетів. Інакше кажучи, така зміна у місцевому оподаткуванні має забезпечити збільшення величини основного капіталу на підприємствах, які зареєстровано на території органу місцевого самоврядування.

Модель формування місцевого доходу капіталу для місцевого оподаткування π на підприємстві, з урахуванням чинного українського законодавства, можна записати таким чином:

$$\pi = (1 - \alpha) [(1 - \beta)(Y_t - M_t) - (1 + \theta)W_t - \lambda K_{t-1}], \quad (8)$$

де α – ставка комунального податку; β – ставка податку з реклами; θ – ставка сукупних нарахувань на місцеві збори; λ – річна норма амортизації; Y_t – обсяг реалізації продукції за t -ий рік; M_t – матеріальні витрати в t -му році; W_t – витрати на оплату праці (ФОП) в t -му році; K_{t-1} – обсяг місцевого капіталу в $(t-1)$ -му році.

Усі показники включені в модель у вартісному виразі.

Доповнимо співвідношення (8) найпростішою агрегованою виробничою функцією виду:

$$Y_t = bK_t, \quad (9)$$

де b – фондovіддача, що характеризує ефективність використання підприємством основного капіталу; K_t – обсяг основного капіталу в t -му році.

У даному випадку немає необхідності включати у виробничу функцію затрати праці L , тому що вони неявно враховані в моделі формування чистого

прибутку у вигляді ФОР. Таке припущення є досить розповсюдженим у теоретичних і прикладних економічних дослідженнях, тому що однорідні виробничі функції зручніші для змістовної інтерпретації та обчислень.

Запишемо співвідношення, що описує процес капіталізації підприємством, у такому вигляді:

$$K_t = (1 - \varepsilon) K_{t-1} + s\pi_t, \quad (10)$$

де ε – коефіцієнт вибуття основних фондів (капіталу) на підприємстві; s – частка капіталізованого прибутку.

Перетворюючи (8), (9) і (10), одержимо рівняння, розв'язком якого є ступенева функція:

$$K_t = K_0 \left[\frac{1 - \varepsilon - \lambda s(1 - \alpha)}{1 - sb(1 - \alpha)((1 - \beta)(1 - \mu) - (1 + \theta)\omega)} \right]^t, \quad (11)$$

де K_0 – обсяг основного капіталу у вихідному році; $\mu = M_t/Y_t$ – матеріалоємність виробництва; $\omega = W_t/Y_t$ – трудомісткість виробництва.

У даній моделі всі параметри є стабільними у часі. Темп приросту капіталу в неперервній формі можна обчислити в такий спосіб:

$$\gamma = \ln \left[\frac{1 - \varepsilon - \lambda s(1 - \alpha)}{1 - sb(1 - \alpha)((1 - \beta)(1 - \mu) - (1 + \theta)\omega)} \right]. \quad (12)$$

За допомогою виразу (12) можна оцінити вплив зниження податкових ставок на капіталізацію капіталу і таким чином оцінити ефективність податкової реформи в цілому.

У рівнянні (11) мається на увазі, що амортизаційні відрахування повністю повертаються у виробництво. Однак на практиці так відбувається далеко не завжди, тому процес накопичення капіталу може бути представлений таким виразом:

$$K_t = (1 - \varepsilon - \lambda(1 - s)) K_{t-1} + s\pi_t. \quad (13)$$

До моделі динаміки нагромадження місцевого капіталу можна внести елемент нестаціонарності за рахунок зняття умови постійності фондівіддачі. Адже зниження податкових ставок, за інших рівних умов, має сприяти збільшенню інвестиційної активності підприємства, результатом чого має бути оновлення основних фондів та поліпшення їхньої якості.

Тоді вираз (13) можна записати у вигляді:

$$Y_t = b_t K_t, \quad (14)$$

де b_t визначається як:

$$b_t = b_0 (1 + \eta)^t, \quad (15)$$

де b_0 – величина фондівіддачі у базовому році; η – річний темп приросту фондівіддачі.

За допомогою запропонованої моделі капіталізації на рівні органу місцевого самоврядування (ОМС) (13) і різних її модифікацій (використовуючи співвідношення (14) і (15)) можна визначити величину гранично допустимих податкових ставок. За гранично допустиму податкову ставку приймаємо таку

величину податку, за якою на підприємстві буде можливим просте відтворення, тобто $\gamma = 0$. Таким чином, зі співвідношення (12) можна одержати такі вирази:

$$\begin{aligned}\alpha^* &= 1 - \frac{\varepsilon}{s[b((1-\beta)(1-\mu) - (1+\theta)\omega)] - \lambda}; \\ \beta^* &= 1 - \frac{\varepsilon + s(1-\alpha)\lambda + \omega b(1+\theta)}{(1-\alpha)(1-\mu)sb}, \\ \theta^* &= \frac{s(1-\alpha)[b(1-\beta)(1-\mu) - \lambda] - \varepsilon}{sb\omega(1-\alpha)} - 1.\end{aligned}\quad (16)$$

де α^* , β^* , θ^* – гранично припустимі податкові ставки основних місцевих податків – комунального та на рекламу, а також ринкового збору.

Традиційно оцінювання ефективності податкової реформи з метою збільшення податкових надходжень у бюджет робиться з позиції їх максимізації при різних варіантах проведення реформи. Пропонується взяти за критерій ефективності податкової реформи, що заснована на зниженні податкових ставок, час релаксації податкових надходжень у бюджет. Математично узагальнений критерій можна записати так:

$$\tau_{\Sigma}(h_i, i = 1, \dots, n) \rightarrow \min, \quad (17)$$

де τ_{Σ} – час релаксації сукупної маси податкових надходжень при зміні ставки i -го податку; h_i – ставка i -го податку.

Для визначення часу релаксації надходжень від місцевих податків і зборів розроблена модель динаміки цих надходжень до місцевого бюджету:

$$\begin{aligned}T_1 &= \alpha[(1-\beta)(Y_t - M_t) - (1+\theta)W_t - \lambda K_{t-1}]; \\ T_2 &= \beta(Y_t - M_t); \\ T_3 &= \theta W_t,\end{aligned}\quad (18)$$

де T_1 – надходження від комунального податку; T_2 – надходження від податку на рекламу; T_3 – надходження від ринкового збору.

Сукупні надходження від місцевих податків і зборів до певного місцевого бюджету можуть бути описані таким виразом:

$$T_{\Sigma} = \alpha[(1-\beta)(Y_t - M_t) - (1+\theta)W_t - \lambda K_{t-1}] + \beta(Y_t - M_t) + \theta W_t, \quad (19)$$

де T_{Σ} – сукупні місцеві податкові надходження в певний бюджет органу місцевого самоврядування.

Перетворивши вираз (19), одержимо модель, що описує динаміку сукупних надходжень від МПЗ до бюджету органу місцевого самоврядування:

$$T_{\Sigma} = K_0(1+\gamma)^{\tau} \times \left[\alpha \left(b((1-\beta)(1-\mu) - (1+\theta)\omega) - \frac{\lambda}{1+\gamma} \right) + \beta b(1-\mu) + \theta \omega b \right]. \quad (20)$$

Сукупні надходження від місцевого оподаткування за τ років можна обчислити за формулою:

$$T_{\Sigma} = K_0 \left[\alpha \left(b((1-\beta)(1-\mu) - (1+\theta)\omega) - \frac{\lambda}{1+\gamma} \right) + \beta b(1-\mu) + \theta \omega b \right] \frac{(1+\gamma)^{\tau} - 1}{\gamma}. \quad (21)$$

Використовуючи співвідношення (21), можна визначити час релаксації надходжень від МПЗ (τ), протягом якого збитки місцевого бюджету, спричи-

нені зниженням податкових ставок, компенсуються зростанням бази оподаткування. Для цього необхідно розв'язати відносно τ таке рівняння:

$$T_{\alpha_0, \gamma_0} = T_{\alpha_1, \gamma_1}, \quad (22)$$

де T_{α_0, γ_0} – величина сукупних податкових надходжень за τ років при ставці податків α_0 , β_0 , θ_0 і темпі приросту основного капіталу γ_0 ; T_{α_1, γ_1} – величина сукупних податкових надходжень за τ років при ставці податків α_1 , β_1 , θ_1 і темпі приросту основного капіталу γ_1 .

Чисельне значення τ з рівняння (22) визначається ітераційним методом.

Висновки й перспективи подальших досліджень. У статті оцінено час релаксації податкових надходжень при зміні ставок податків за даними української промисловості і підприємств. За допомогою економіко-математичного моделювання оцінено вплив кожного із параметрів моделі на час релаксації податкових надходжень і темп приросту основного капіталу й адаптовано методи математичного програмування для оптимізації процесу проведення місцевої податкової реформи.

Оцінка часу релаксації проводилася за таких змін ставок деяких місцевих податків і зборів: комунального податку – до 25%, податку на рекламу – до 17%, загальної кількості місцевих зборів – податковий вектор до 35%.

Темп приросту місцевого капіталу в цьому випадку дорівнює $\gamma_0 = -0,0622$. Тобто в даних умовах підприємства промисловості не можуть здійснювати навіть просте відтворення. Однак і при зниженні податкових ставок до нуля темп приросту однаково залишається від'ємною величиною, $\gamma_1 = -0,0366$. Зробивши подальші розрахунки, одержимо, що $\tau = \infty$. Отриманий результат можна пояснити таким чином. Важке становище, що склалося на сьогоднішній день в економіці України, викликане насамперед не величиною податкового тиску, а високим ступенем зношення (понад 51% на початок 2010 р.) і старінням основних виробничих фондів. Для поліпшення ситуації необхідна термінова заміна зношених і застарілих засобів виробництва технологічно новим обладнанням, тому головним резервом для збільшення темпу збільшення доходності місцевого капіталу як джерела, в тому числі сплати місцевих податків і зборів, є підвищення рівня фондодідачі й здатності підприємств до інвестиційно-інноваційної діяльності. Саме збільшення цих двох чинників необхідно стимулювати за допомогою місцевих податкових важелів, основними з яких мають стати: прискорена амортизація промислового устаткування, інвестиційний податковий кредит на розширення діючого виробництва, податковий кредит на приріст НДДКР, податкове стимулювання фундаментальних досліджень, місцеві податкові пільги, що стимулюють приватні інвестиції.

1. Балацкій Е.В. Переходные процессы в экономике (методы качественного анализа): Монография. – М.: ИМЭИ. 1995. – 524 с.
2. Стиглиц Д.Ю. Глобализация: тревожные тенденции / Пер. с англ. Г.Г. Пирогов. – М.: Национальный общественно-научный фонд, 2003. – 304 с.
3. Суницова О.О. Фіскальна ємність регіонів як основа міжбюджетних відносин // Актуальні проблеми економіки. – 2007. – №2. – С. 137–144.
4. Хикс Дж. Теория экономической истории / Пер. с англ. Б.М. Болотин. – 2-е стер. изд. – М.: НП «Журнал Вопросы экономики», 2006. – 223 с.

5. Экономические обзоры // Министерство финансов Российской Федерации // www.eeg.ru.
6. *Alesina, A., Rodrik, D.* (1994). Distributive Politics and Economic Growth. *Quarterly Journal of Economics*, 109: 465–490.
7. Angus Maddison's Historical Dataseries // www.ggd.net.
8. *Coelli, T.J., Lefebvre, M., Pestieau, P.* (2008). On the Convergence of Social Protection Performance in the European Union. Invited paper presented at the 6th Asia Pacific Productivity Conference, Taipei, Taiwan, 16–18 July 2008.
9. Complete databases OECD Stat Extracts // stats.oecd.org.
10. Data and Statistics // IMF // www.imf.org.
11. Eurostat // European Commission // epp.eurostat.ec.europa.
12. *Myerson, R.B.* (2005). *Probability Models for Economic Decisions*. 1st Edition. University of Chicago. 432 P.
13. *Nash, J.F. Jr* (1958). Continuity of solutions of parabolic and elliptic equations. *Amer. J. Math.*, 80: 931–954.
14. *Nash, J.F. Jr.* (2012). *Research Studies Approaching Cooperative Games with New Methods* // Home Page of John F. Nash Jr. // web.math.princeton.edu.
15. Organisation for Economic Co-operation and Development (OECD) // www.oecd.org.
16. Statistical Analytic System (USA) // www.sas.org.
17. *von Hayek, F.* (1991) The Trend of Economic Thinking. In: *Essays on Political Economists and Economic History*. Edited by W.W. Bartley, III and Stephen Kresge. – 398 p.

Стаття надійшла до редакції 17.07.2012.

КНИЖКОВИЙ СВІТ

СУЧАСНА ЕКОНОМІЧНА ТА ЮРИДИЧНА ОСВІТА ПРЕСТИЖНИЙ ВИЩИЙ НАВЧАЛЬНИЙ ЗАКЛАД НАЦІОНАЛЬНА АКАДЕМІЯ УПРАВЛІННЯ

Україна, 01011, м. Київ, вул. Панаса Мирного, 26
E-mail: book@nam.kiev.ua
тел./факс 288-94-98, 280-80-56

Організаційно-економічні аспекти інноваційного оновлення національного господарства: Наук. монографія / М.М. Єрмошенко, С.А. Єрохін, В.М. Шандра, О.І. Гуменюк та інші; За наук. ред. д.е.н., проф. М.М. Єрмошенка і д.е.н., проф. С.А. Єрохіна. – К.: Національна академія управління, 2008. – 216 с. Ціна без доставки – 22 грн.

У монографії проаналізовано стан технологічного оновлення національної економіки на інноваційних засадах, виявлено позитивні сторони і недоліки цього процесу і розроблено організаційно-економічні основи формування механізму інноваційного оновлення економіки України, її окремих галузей та підприємств.